

PRAVO PRIJATELJSTVO

Scenarij: KLARA LOKAR, 9. c

VLOGE:

Družina Somrak	Družina Yáng	Učiteljica Petra
Oče Borut	Oče Aran	Sofijina prijateljica Karin
Mami Katja	Mami Kaori	Sofijin prijatelj Mark
Hčerka Sofija	Sin Lee	
Hčerka Tina		

OPISI OSEB:

DRUŽINA SOMRAK: *Bogata starša, razvajena in pametna hčerka.*

DRUŽINA YÁNG: *Novi sosedje družine Somrak. Delavna starša in pridna otroka.*

SOFIJA: *Domišljava, razvajena, pametna, nežna, samosvoja, urejena.*

KARIN: *Enako stara kot Sofija, Sofijina najboljša prijateljica, pametna, pridna, družabna, hitro se razjezi, bogata.*

MARK: *1 leto starejši od Sofije in Karin. Njun najboljši prijatelj, upira se učiteljem, drugače pa prijazen, samosvoj, bogat, samozavesten.*

LEE: *Radoveden, priden, ne bogat.*

TINA: *Leejeva sestra, pridna, upira se učiteljem, drugače pa prijazna, prostovoljka v zavetišču.*

BORUT & KATJA: *Vzvišena, nesramna, bogata.*

ARAN & KAORI: *Pridna, delavna, prijateljska, vljudna, ne bogata, tiha.*

UČITELJICA PETRA: *Prijazna, skrbna, otroci jo imajo radi.*

1. PRIZOR: UČILNICA

UČITELJICA PETRA (*uči učence o pripadnikih drugih narodih in ver*): No, učenci, kot veste, se moramo do pripadnikov drugih narodnosti in ver obnašati spoštljivo in jih obravnavati enako kot svoje sošolce in sošolke.

SOFIJA (*dvigne roko*): Učiteljica, kaj pa če so revni in nižjega sloja?

UČITELJICA (*zmaje z glavo*): To sploh ni pomembno! Če so revni ali bogati, so še vedno ljudje in jih je treba spoštovati. Ni nujno, da so si sami krivi za revščino.

SOFIJA (*zavije z očmi*): Eh, tudi prav.

Zazvoni šolski zvonec.

UČITELJICA: Ne pozabite na domačo nalogo!

2. PRIZOR: ULICA - POT DOMOV

Sofija gre domov, na poti sreča svoja prijatelja Marka in Karin.

KARIN (z Markom tečeta proti njej): Hej, Sofija, živjo!

SOFIJA (kislo): O, hej.

MARK: Kaj se pa ti tako kislo držiš!?

SOFIJA: Ah, učiteljica je danes rekla, da smo si enakovredni z ... saj veš ... revnimi!!!

MARK & KARIN (zgroženo): Aaaaa... Kaj!?

KARIN: Saj to ne more biti res!

MARK: Veš kaj. Ne poslušaj te učiteljice, saj ne ve, kaj govori!

SOFIJA (zamišljeno): Že, a kaj, če ima nekako prav? Mislim, saj smo res vsi ljudje in verjetno res niso sami krivi, da so revni.

MARK (skomigne z rameni): No, kakorkoli, s tem vprašanjem se ne bom ukvarjal. Mudi se mi domov. Adijo!

KARIN & SOFIJA: Adijo!

KARIN: Hej, Sofija, če imaš potem čas, se lahko skupaj učiva! Ok?

SOFIJA: Ne, oprost, danes nimam časa. Se slišiva kasneje!

KARIN: Ok, pokliči me, ko boš imela čas.

SOFIJA: Ok, čao.

KARIN: Adijo!

3. PRIZOR: PRI SOFIJI DOMA - ZUNAJ

Sofija pride domov in vidi, da se nekaj dogaja. Zraven njihove hiše zidajo novo hišo.

SOFIJA (zaskrbljeno in vznemirjeno): Omg! Kaj se dogaja tukaj?

OČI SOMRAK (resno): Neka družina je kupila to majhno parcelo in sedaj zidajo hišo.

SOFIJA (jezna): Kaj, saj to je ... je ... NEZASLIŠANO!!!

MAMI SOMRAK: No, umiri se, saj se bo mogoče sem naselila kakšna bogata in lepa družina, takšna, kot smo mi!

SOFIJA: To je težko verjetno, saj smo mi edina tako bogata družina! Mislim, kaj če se bodo sem naselili kakšni ... reveži??

OČI S: Ah, ne skrbi, saj jih bomo zasenčili, še preden bo kdo izvedel, da so se zraven nas, najboljše družine, naselili neki reveži, ki nimajo niti za i-pad.

SOFIJA (na robu solz): To mi ni všeč!!!!

MAMI S: Bomo že nekako preživel.

OČI SOMRAK (zavzdihne): Ah ja.

MAMI SOMRAK (dobi idejo): Aaaa ... kaj pa, če bi se preselili na Havaje?

OČI SOMRAK: Eh, tam je vse preveč poceni ... Kaj pa, če se raje preselimo v Monako?

MAMI SOMRAK: Kaj pa vem, na Havajih mi je bilo vedno bolj všeč.

SOFIJA (ju prekini): Nehajta! Jaz ne grem nikamor! Že res, da smo bogati, a še vseeno imam tukaj prijatelje! Pa še francosko ne znam. (Steče v hišo.)

MAMI & OČI SOMRAK (se spogledata in vzdihneta): Ah, življenje je težko!

4. PRIZOR: NA POTI V ŠOLO, NASLEDNJE JUTRO

Sofija gre v šolo z Markom in Karin.

SOFIJA: Nikoli ne bosta verjela, kaj se je včeraj zgodilo ...

MARK: Povej, povej, povej!!!

SOFIJA: Ok ... Ko sem včeraj prišla domov, so na sosednji parceli začeli zidati hišo!

KARIN: Omg! Kaj pa boste zdaj naredili?

SOFIJA: Ne vem, mami in oči imata neke ideje, da bi se preselili!

MARK & KARIN: Kaj!!!

SOFIJA: Oh, saj dvomim, da sta resno mislila!

KARIN (si oddahne): Uf, še dobro. Za trenutek me je res zaskrbelo.

SOFIJA: Hahaha, saj bo vse v redu. No, vsaj upam lahko.

5. PRIZOR: PRI SOFIJI DOMA, ČEZ NEKAJ MESECEV

Nova hiša je sezidana in čas je, da Sofija spozna nove sosede.

MAMI SOMRAK: Miška moja, si kaj nervozna, ker boš kmalu spoznala nove sosede?

SOFIJA: Hmmm ... no, malo sem pa res!

OČI SOMRAK: Ne bodi, saj zagotovo ne more biti tako slabo in grozno!

SOFIJA: Ok!

Na njihovem ogromnem dvorišču se na lepem pojavi štiričlanska kitajska družina - družina Yáng. Družina Somrak se smehlja, a ko zagleda Kitajce, staršema nasmeh izgine z obraza in odideta v hišo, Sofija pa se jim za hip nasmehne, potem pa še ona izgine v hišo. Družina Yáng obstoji na dvorišču in izgleda zelo otožno.

6. PRIZOR: V HIŠI SOMRAKOVIH

SOFIJA: Kaj pa je bilo to, da sta kar izginila v hišo, ne da bi rekla dober dan!?

MAMI S: Pa saj to so Kitajci! Ti ljudje so drugačni in ne spadajo med nas!

SOFIJA (sama pri sebi): To je to, o čemer nas je zadnjič učila učiteljica! Ampak to ni bilo videti prav.

OČI S: Sofija, pojdi v svojo sobo in se začni učiti.

SOFIJA: No prav ...

7. PRIZOR: V ŠOLI, NASLEDNJI DAN

Sofija vstopi v razred in v svoji klopi, zraven svojega mesta, vidi novega učenca.

UČITELJICA: Dobro jutro, učenci.

UČENCI (v en glas): Dobro jutro!

UČITELJICA: Danes smo dobili novega sošolca, ki se je preselil s Kitajske, ampak zna slovensko. Bi se nam mogoče predstavil?

LEE: Živjo, moje ime je Lee in prihajam s Kitajske.

UČITELJICA: Dobro, torej. Dobrodošel. Zraven tebe bo sedela Sofija.

SOFIJA (*se usede v klop zraven njega in se začneta pogovarjati*): Živjo! Jaz sem Sofija.

LEE: Jaz sem pa Lee.

SOFIJA: Vi ste naši novi sosedje, kajne?

LEE: Hmm ... ja.

SOFIJA: Hotela sem se opravičiti za včeraj, ker smo bili zelo nesramni do vas, ampak moja starša nista pričakovala ... no, saj veš ... Kitajcev.

LEE (*žalostno in tiho*): Ja ... Saj sem navajen, da me ljudje obravnavajo drugače, ker sem pač »drugačen« od ostalih ljudi, ker sem iz druge države in sem druge vere.

SOFIJA: Razmem. Torej ... sva lahko prijatelja?

LEE: Ja, to bi bilo super, ampak kako pa bi reagirala tvoja starša, če bi izvedela, da se njuna hčerka družijo s tistim ... 'čudakom'?

SOFIJA: Prav imaš, ampak kje pa piše, da bi morala izvedeti!

LEE: Ha ha ha, super.

SOFIJA: Če boš potreboval kakšno pomoč pri učenju, me lahko pokličeš in greva v knjižnico, velja?

LEE: Velja!

SOFIJA: Samo še nekaj! Tega, da sva prijatelja, ne povej svojim staršem in tudi jaz ne bom povedala staršem in prijateljem.

LEE: Prav.

SOFIJA: Se vidiva kmalu.

LEE: Se vidiva. Adijo!

SOFIJA: Adijo!

8. PRIZOR: PRI LEEJU DOMA

Starša ga sprašujeta, kako je bilo v šoli.

MAMI YANG: No, kako je bilo v šoli?

TINA: Precej dobro!

LEE: Ja, super je bilo! Dobil sem novo prijateljico.

OČI YANG: In kdo je ta tvoja prijateljica?

LEE (*sramežljivo*): Mmmmm ... Ime ji je Sofija in ...

MAMI: Čakaj, čakaj, čakaj. Kaj ni tako ime tudi sosedovi razvajeni hčerki?!

LEE: Saj to tudi je ona!

MAMI: Kaj? To pa ne bo šlo, prepovedujem ti, da se družiš s to razvajenko!!!

LEE: Ampak ona je drugačna od svojih staršev, res je, ne lažem!

MAMI: Oh, saj veš, da jabolko ne pade daleč od drevesa! Sedaj pa pojdi v svojo sobo.

OČI: Kaj pa ti, Tina? Imaš tudi ti nove prijatelje?

TINA: Hmm, ne, sploh ne!

OČE: Dobro, saj nočem, da se družiš z razvajenimi ljudmi!

TINA: Ja, prav!

MAMI: Sedaj pa še ti pojdi v svojo sobo.

TINA: Ok!

9. PRIZOR: V TININI SOBI

TINA: Hej, ti lahko nekaj povem?

LEE: Prav, samo pohiti.

TINA: Ok, no, skratka, v bistvu imam novega prijatelja, ime mu je Mark, je moj sošolec ... in je tudi Sofijin prijatelj!

LEE: Kaj?! Če to izvesta mami in oči, bosta zelo, zelo jezna.

TINA: Ampak, saj jima ne boš povedal, kajne?

LEE: Seveda da ne, za koga me pa imaš. Čeprav nekaj pa moraš priznati. Ti ljudje sploh niso tako slabi, kot mislita mami in oči!

TINA: Res je, mislim, za Sofijo ne vem, a Mark je res prijazen.

LEE: Ja, Sofija tudi.

TINA: Staršema morava dokazati, da niso tako slabi.

LEE: To je res super ideja, ampak, kako točno nameravaš to storiti?

TINA (vzame telefon): To pa prepusti meni!

(Vzame telefon in vtipka številko. Nato se začne nekaj pogovarjati.)

10. NASLEDNJI DAN PO POUKU

(Naslednji dan se po pouku Sofija, Mark, Tina in Lee zberejo za mizo in skujejo načrt, kako bodo pripravili svoje starše do tega, da bodo postali prijatelji.)

11. PRIZOR: DRUŽINA YANG - DRUŽINA SOMRAK - DOMA

(Misija »prijatelji - starši« je v teku. Mami Somrak in mami Yang doma pregledujeta pošto, ko zagledata lepo zeleno vabilo za piknik v parku, ki so ga seveda otroci sestavili sami in sta ga dobili samo ti dve družini.)

MAMI SOMRAK: Uuuu ... Kaj pa je tole? Vabilo za piknik v parku. Tega se bomo pa prav zagotovo udeležili!

MAMI YANG: Kaj pa imamo tukaj? Piknik v parku? Bomo šli? Seveda, zakaj pa ne!

MAMI S: Sofija!

SOFIJA: Kaj!

MAMI S: Jutri gremo na piknik v park, ti je prav?

SOFIJA: Ja, komaj čakam.

MAMI Y: Tina, Lee!

TINA & LEE: Ja?

MAMI Y: Ali bi mogoče šla jutri na piknik v parku?

TINA & LEE: Jaaa!!!

MAMI Y: Ok, super!

12. PRIZOR: PIKNIK V PARKU

Družini prideta v park in vidita, kaj se dogaja.

OČI SOMRAK: Tukaj je nekam tiho in malo ljudi. Si prepričana, da smo prišli prav?

MAMI SOMRAK: Ja, na vabilu piše, da naj pridemo ob 11.00.

SOFIJA (*gleda okrog*): Verjetno samo malo zamujajo.

OČI SOMRAK: Ja, verjetno imaš prav.

(Pride družina Yáng.)

MAMI YANG: Kaj se tukaj dogaja?

MAMI SOMRAK: Ne vem, ampak mi odhajamo!

MAMI YANG: Mi tudi!

TINA: Čakajte! Saj smo šele prišli!

SOFIJA: Ja, ne pojdite še domov!

LEE: Dajte no, jaz sem lačen!

OČI YANG: Ja, no, pa vseeno gremo!

OČI SOMRAK: In nič drugače ne velja za nas! Gremo, Sofija!

MAMI Y: In vi sedaj odhajate zato, ker smo mi tako zelo »revni« in smo po vaše rečeno »nižji sloj« ...

(Starši se začnejo pripraviti sredi parka.)

SOFIJA (*zakriči*): STOP!!!!

(Vsi obstanejo.)

SOFIJA: Mi smo krivi za to!

TINA: Ja, postali smo dobri prijatelji, a ker se vi ne marate, se nismo mogli družiti!

LEE: Zato smo skovali načrt, da se nekje srečate in postanete prijatelji.

SOFIJA: Ampak nam je spodletelo!

LEE: In nam je zelo žal!

MAMI SOMRAK: Saj imate prav, otroci. Niti priložnosti vam nismo dali, da bi vas res lahko spoznali. Žal nam je.

MAMI YANG: Ja, nam tudi.

OČI YANG: Kaj pravite, bi si dali novo priložnost in začeli znova?

MAMI SOMRAK: Ja, to nam bi bilo zelo všeč!

OČI SOMRAK (*dvigne košaro*): Ste za piknik?

SOFIJA, LEE & TINA: Hihihhi ... Jaaaaa!!!

(Se usedejo na travo in se začnejo pogovarjati, otroci pa se lovijo po travi.)

KONEC ;)